

Tisk a informace

Soudní dvůr Evropské unie
TISKOVÁ ZPRÁVA č. 158/18
V Lucemburku dne 18. října 2018

Rozsudek ve věci C-149/17
Bastei Lübbe GmbH & Co. KG v. Michael Strotzer

Majitel internetového připojení, jehož prostřednictvím byla sdílením souborů porušena autorská práva, se nemůže zprostit odpovědnosti prostým uvedením svého rodinného příslušníka, který měl možnost přístupu k tomuto připojení

Nositelé práv musí mít k dispozici formu účinného procesního prostředku nebo nástroje umožňující příslušným soudům nařídit sdělení potřebných informací

Německé vydavatelství Bastei Lübbe požaduje u Landgericht München I (zemský soud Mnichov I) od Michaela Strotzera finanční odškodnění, jelikož audiokniha, ke které má autorské právo a práva s ním související, byla sdílena za účelem jejího stažení s neomezeným počtem uživatelů internetových stránek zprostředkovávajících vzájemnou výměnu souborů (peer-to-peer) prostřednictvím internetového připojení, jehož majitelem je M. Strotzer.

Michael Strotzer popírá, že by se porušení autorského práva dopustil osobně. Kromě toho uvádí, že jeho rodiče, kteří s ním sdílejí společnou domácnost, měli k tomuto připojení rovněž přístup, aniž by však sdělil bližší podrobnosti o době, kdy jeho rodiče uvedené připojení použili, a o povaze tohoto použití. Podle Landgericht München I z judikatury Bundesgerichtshof (Spolkový soudní dvůr, Německo) vyplývá, že s ohledem na základní právo na ochranu rodinného života taková obrana podle německého práva stačí k vyloučení odpovědnosti majitele internetového připojení¹.

Landgericht München I se v tomto kontextu táže Soudního dvora na výklad ustanovení unijního práva o ochraně práv duševního vlastnictví².

V rozsudku z dnešního dne Soudní dvůr odpověděl, že **unijní právo brání vnitrostátní právní úpravě** (takové, jako je dotčená právní úprava, vykládaná příslušným vnitrostátním soudem), **podle níž majitele internetového připojení, jehož prostřednictvím byla sdílením souborů porušena autorská práva, nelze činit odpovědným, pokud uvede alespoň jednoho rodinného příslušníka, který měl možnost přístupu k tomuto připojení, aniž by tento majitel sdělil bližší podrobnosti o době, kdy tento rodinný příslušník uvedené připojení použil, a o povaze tohoto použití.**

Podle Soudního dvora je třeba nalézt spravedlivou rovnováhu mezi jednotlivými základními právy, a sice právem na účinný procesní prostředek a právem duševního vlastnictví na jedné straně a právem na respektování soukromého a rodinného života na straně druhé.

¹ Landgericht k tomu vysvětluje, že platí domněnka, že majitel internetového připojení, jehož prostřednictvím došlo k porušení autorského práva, se tohoto porušení dopustil, pokud byl s přesností identifikován prostřednictvím jeho IP adresy a nikdo jiný neměl v době, kdy k tomuto porušení došlo, k připojení přístup. Tato domněnka však může být vyvrácena, pokud měly možnost přístupu k tomuto připojení jiné osoby. Kromě toho, kdyby tuto možnost měl rodinný příslušník tohoto majitele, může se dotčený majitel s ohledem na základní právo na ochranu rodinného života vyhnout své odpovědnosti pouhým označením tohoto rodinného příslušníka, aniž musí sdělit bližší podrobnosti o době, kdy uvedený rodinný příslušník internetové připojení použil, a o povaze tohoto použití.

² Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/29/ES ze dne 22. května 2001 o harmonizaci určitých aspektů autorského práva a práv s ním souvisejících v informační společnosti (Úř. věst. 2001, L 167, s. 10; Zvl. vyd. 17/01, s. 230), jakož i směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/48/ES ze dne 29. dubna 2004 o dodržování práv duševního vlastnictví (Úř. věst. 2004, L 157, s. 45; Zvl. vyd. 17/02, s. 32).

O takovou rovnováhu se nejedná, pokud je rodinným příslušníkem majitele připojení k internetu, jehož prostřednictvím bylo sdílením souborů porušeno autorské právo, přiznána téměř absolutní ochrana.

Nemůže-li totiž vnitrostátní soud projednávající žalobu na náhradu škody vyžadovat, na žádost žalobce, důkazy týkající se rodinných příslušníků protistrany, jsou prokázání tvrzeného porušení autorského práva, jakož i identifikace pachatele tohoto porušení nemožné, a v důsledku toho dochází k závažnému porušení základního práva na účinný procesní prostředek a základních práv duševního vlastnictví, kterých požívá nositel autorského práva.

Jinak by tomu však bylo v případě, kdyby – v zájmu zabránit zásahu do rodinného života považovaného za nepřijatelný – měli nositelé práv k dispozici jinou formu účinného procesního prostředku, který by jim v tomto případě zejména umožnil, aby byla určena občanskoprávní odpovědnost majitele dotčeného internetového připojení.

Nadto je v konečném důsledku věcí Landgericht München I, aby ověřil, zda v dotčeném vnitrostátním právním řádu případně existují další nástroje, řízení a opravné prostředky, které by příslušným soudům umožnily nařídít poskytnutí nezbytných informací umožňujících prokázat, za takových okolností, jako jsou okolnosti této věci, porušení autorského práva a identifikovat jeho pachatele.

UPOZORNĚNÍ: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce umožňuje soudům členských států, aby v rámci sporu, který projednávají, položily Soudnímu dvoru otázky týkající se výkladu práva Unie nebo platnosti aktu Unie. Soudní dvůr nerozhoduje ve sporu před vnitrostátním soudem. Vnitrostátní soud musí věc rozhodnout v souladu s rozhodnutím Soudního dvora. Toto rozhodnutí je stejně tak závazné pro ostatní vnitrostátní soudy, které případně budou projednávat podobný problém.

Neoficiální dokument pro potřeby sdělovacích prostředků, který nezavazuje Soudní dvůr.

[Úplné znění](#) rozsudku se zveřejňuje na internetové stránce CURIA v den vyhlášení.

Kontaktní osoba pro tisk: Balázs Lehoczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlášení rozsudku je dostupný na [Europe by Satellite](#) 📡 (+32) 2 2964106